

„Pán vzal na sebe naše slabosti a nesl naše nemoci.“

Mat 8 kap.

PROMĚNA..

Stařec vyprávěl svým žákům o muži, který chodil vždy znovu a znovu s proutěným košem k pramenu, aby nabral vodu. Lidé se mu smáli a říkali: „Blázne, nevšiml sis, že takto vodu domů nikdy nedoneseš?“ „To vím. Ale podívejte, můj koš je čistý a země je zalitá...“

Dílo na obrázku vytvořila Carola Faller-Barris v roce 2005. Vidíme kalich, jeho formu, spletenou z hustých trnů. Ale jaký smysl má nádoba z trnů, která není schopna zadržet tekutinu?

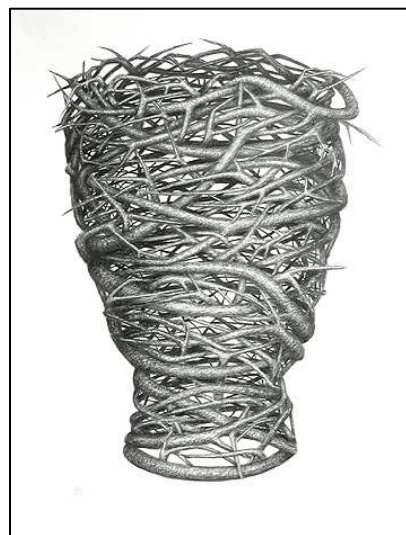
Při dalším pozorování můžeme myslet na lidskou hlavu s krkem, na hlavu bez tváře, bez výrazu. Čím déle se budeme na obraz dívat, tím silnější výraz budeme pozorovat. Živý plot z trnů ohraničuje, brání, při doteku teče krev. Zde to platí jenom omezeně, neboť plastika a její forma působí přes ostré trny harmonicky, přes malé či větší mezery je připravena přijímat a chránit. Tato „nádoba“ vyzařuje něco zvláštního, ba sakrálního. Umělkyně nazvala své dílo jednoduše „Kristus“. Kristus symbolizovaný jako kalich, který rozbíjí obvyklé představy. Nejenom proto, že jako koš starce nemůže zachytit žádnou tekutinu, ale také pro materiál, ze kterého je zhotoven. Nedá se uchopit a nedá se z něj pít. Asociace ke kalichu utrpení nás vede dál. Kristus jako nádoba je určen k tomu, aby přijal všechno utrpení světa, všechna zranění a strach, nouzi a pochybnosti, selhání a krachy, všechn hřích, slzy a krev. Propustná forma je připravena ze všech stran přijímat, ne materiální obsah, ale vše co člověka duševně a duchovně tlačí a utiskuje. Řečí obrazu se Kristus názorně identifikuje se vším tím utrpením.

Druhá asociace: V liturgii symbolizuje kalich proměnu, vysvobození, spásu. V síle Ducha svatého mění Bůh utrpení a hřích v lásku, která všude, kde nalezne cestu, protéká skrze mezery k lidem, kteří se nechají zasáhnout. Láska dokáže proměnit a co se děje z lásky, neztratí se. Také z našich chyb může v důsledku Bůh nechat vzniknout dobro. Podobně zbytečně prolitá voda očistila koš starce a svažila vyprahlou zemi. Nebo jako z „bláznovství“ kříže nastala proměna: průnik lásky Boží do našeho světa.

V nastávající postní době se můžeme pokusit nechat se ovlažít „Boží ozdravující vodou“.

POŽEHNANOU PŘÍPRAVU NA VELIKONOCE PŘEJE

P. Daniel O. Praem.

ČTVRTKY V DCB V 19:30

7. února - Andělé

14. února - Farní rada

Ostatní čtvrtční setkání v únoru odpadají. DPJ

SVÁTKY V ÚNORU:

Popeleční středa 6. února - mše s popelcem v 18 hod v kostele Sv. Rodiny

NAŠE FARNOST

Z PRVNÍHO SETKÁNÍ S PANEM KARDINÁLEM VLKEM

Ve středu 30. ledna pan kardinál přijel v 9 hodin (na minutu přesně...) ke kostelu sv. Martina. Společně s P. Danielem jsme se pomodlili dopolední chvály. Pak, díky tomu, že několik vzácných pomocníků mi pomohlo uklidit, jsme rádi pana kardinála pozvali do zákristie. Tam se rozvinul hovor o možnostech společných prostor pro setkávání farnosti na různých úrovních... s tím, že jistě by pro farnost bylo do budoucna přínosem mít svou vlastní faru.

Pak jsme již přivítali paní starostku, pana tajemníka MČ Ing. Němejce a také pana vikáře P. Petra Kouteckého. Po společném focení se ujal slova pan kardinál a hovořil více o potřebě dobrých vzájemných vztahů mezi farnostmi a místními úřady, o tom, že církev chce pomáhat v obcích právě tam, kde je toho nejvíc potřeba a kde jí na to stačí síly. Vyjasnil přitom i některé mediální výpady proti církvi s ohledem na nedávno dojednané restituční majetku.

V těchto několika málo chvílích mi došlo, že pan kardinál se opravdu zajímá o to, jak lidé ve farnosti žijí..., že na sobě nese velké množství nejrůznějších starostí ale zároveň je to člověk plně obrácený k Bohu... Těšíme se i na další setkání s ním! DŽ

SESTRÍČKA THADEA

...byla jedna z prvních, kteří pomáhali v kostele sv. Martina. Připravovala zde na mši a měla na starost zákristii. To, co jí charakterizovalo, byla šetrnost k věcem (nic zbytečně nevyhazovala...) a vztah k potřebným.

K uplynulým svátkům nám poslala přes Jáju Vávrovou dopis z něhož citujeme:

„Moji drazí! S velkou radostí i vděčností děkuji všem za zprávy z farnosti a přání ke svátkům... Promiňte prosím můj škrabopis, již mám šedý zákal a 88 let... Pozdravujte všechny ty, které znám od svatého Martina... Prosím spojte se s námi v 15 hodin v korunce Božího milosrdenství, modlíme se za nemocné, za kněze, za farnost a též za dobrodince, ke kterým i vy všichni patříte. Přeji celé farnosti v Řepích požehnaný nový rok a hodně radosti ze sebe navzájem.

Vaše v modlitbě vzpomínající s. Thadea"
T. Breuerová, Dr. Jánského 311, 250 02 Brandýs nad Labem

Společně s předáním těchto řádků Vám všem také s vděčností vzpomínám na dobu, kdy společně se sestřičkou Thadeou jsme začínali u sv. Martina!

Vše dobré přeje Jája Vávrová

ZÁPIS ZE ZASEDÁNÍ FARNÍ RADY DNE 14.1.08

1. Kontrola plnění úkolů z minulého zasedání FR:

a) Vytápění kostela sv. Martina:

- dotaz na optimalizaci sazby elektrické přípojky - zajistil J.Veselý

- komise pro posouzení spotřeby el. v kostele Sv. Martina se sešla. Z jednání komise vyplynulo několik konkrétních návrhů:

- zajistit revizi akumulčních kamen - D. Žofák
- po revizi změnit energ. tarif - z 8 hodin v nízkém tarifu (dále jen NT) denně na 16 hod NT denně (zahrnuje ovšem také vyšší měsíční poplatek za elektřinu) - odběry energií se pak srovnají s předešlými roky a dojde se tak k optimálnímu tarifu.
- zvážit předělení chodbičky mezi kostelem a zákřistií dalšími dveřmi

b) zeď u sv. Martina prorůstají kořeny keře od souseda - D.Žofák již má tel. číslo na sousedy - projedná s nimi možnost odstranění keře.

c) Panely z předsálí kostela Sv. Rodiny byly přemístěny do krypty. V případě potřeby je možné některé z panelů znovu umístit do předsíně kostela a dát na ně potřebné info o sbírce na „Anděly“ (odpověď na dotaz SM Ester).

2. J. Šturma poděkoval J. Svobodovi formou dopisu za jeho práci pro farnost.

3. Živý Betlém:

a) scénář i provedení nové verze ŽB byl pozitivně hodnocen

b) M. Svatošová přinesla materiál z ŽB z Litoměřic, kde mají s jeho konáním velkou zkušenost - po posouzení lze použít i u nás

c) k divadelnímu ztvárnění ŽB je možné oslovit různé skupiny dětí...

4. Jak lépe společně slavit svátek Sv. Rodiny (SM Ester)? Příští rok po mši svaté uspořádat občerstvení spolu s těmi, kteří ještě ve farnosti přes svátky zůstávají...

5. K opravě Betléma vystavovaného o Vánocích a adventu v atriu kláštera se přihlásil P. Suchel. Po ukončení výstavy zváží nutnost jednotlivých oprav.

6. Adoptce na dálku: Sheela Lopez je již vystudovaná. Je třeba zavolat na Charitu - zjistit skutečný stav věci- pokud již není nutné přispívat na ní - zažádat o další dítě, které můžeme adoptovat. Do MN dát žádost - kdo by se chtěl ujmout korespondence vázané na novou adopci.

7. Pan Voplakal - jak oslavit jeho výročí (70 let)? V pátek 15. února v 18 hod při mši poděkovat za vše + dárek (víno...)

- zjistit, kdo platí vodu, kterou zalévá květiny pan Voplakal...

10. Film Umučení Krista: nabídka M. Svatošové pustit si ho v postní době - je možné to nabídnout!

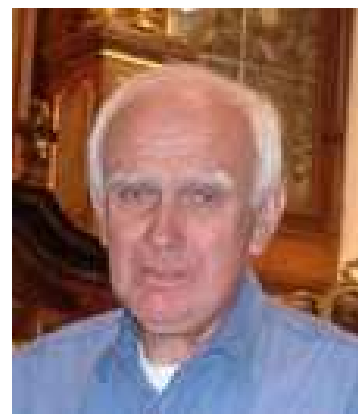
11. Pastorační návštěva pana Kardinála Vlka ve farnosti: bude ve středu 30. ledna. Pan kardinál navštíví byt pana faráře a oba kostely. V neděli 3. února bude celebrovat mši svatou a pak se setká s farní radou.

12. Příští farní rada se bude konat ve čtvrtek 14. února 2008 od 19.30 hod. v klubu DCB.

Zapsal: D.Žofák, pondělí, 14. ledna LP 2008
(zápis je krácen pro potřeby MN)

ING. MILOŠ VOPLAKAL

Na webových stránkách arcibiskupství jsem se dočetl, že již v červnu roku 2005 bylo předáno čestné uznání formou plakety sv. Anežky České také Ing. Miloši Voplakalovi, „...za významnou a rozsáhlou překladatelskou činnost zvláště pro Teologické texty. Dále přeložil pro české vydání řadu knih, mj. "Předchůdci a proroci", "Ježíš Nazaretský – poselství a historie", "Fenomén křesťanství", "Úvod do křesťanství". V řepském klášteře sester boromejek založil spolu se svou manželkou meditační zahradu s kapličkou.“

*A protože právě v tomto roce a v tomto měsíci oslaví své sedmdesátiny - 15. února 2008 - pozvali jsme pana **Ing. Miloše Voplakala** k rozhovoru na schůzce společenství mládeže farnosti. Z toho, co bylo řečeno, zde část přinášíme:*

DŽ: *Co vidíte při zpětném pohledu jako důležité pro Váš život?*

MV: Jednoznačně setkání a soužití s mou manželkou, která nejen vytvořila a uchovala náš domov, ale vedla mne k tolerantnosti a uvedla mne přes Ing. Weigla z obyčejné všednosti do inteligentního katolického prostředí. Moje žena pracovala ve vedoucím postavení ve Středočeských vodovodech a kanalizacích a dostala se tak do pracovního styku s Ing. Stanislavem Weiglem, technologem Vodních staveb. Přivedla ho do naší rodiny jako zajímavého člověka, který měl přístup k samizdatové literatuře; teprve později jsme se dozvěděli, že to byl tajně vysvěcený kněz. Protože jsme si nechtěli informace od něho nechat pro sebe, zvali jsme na pravidelná setkání spřátelené rodiny z našeho okolí a tato setkání se udržela v poněkud pozměněné podobě dodnes. Začátkem osmdesátých let mi Ing. Weigl nabídl, že by mne dovedl k Dr. Mádrovi, který by snad pro mne měl nějakou práci. Doktor Mádr, který tehdy bydlel na Smíchově Na Hřebenkách, mne pozval na procházku po okolí (jeho byt byl policií odposloucháván) a řekl mi, že začíná vydávat odborný teologický časopis, což bude znamenat i značnou překladatelskou práci, kterou by mi zčásti svěřil. S radostí jsem souhlasil - s výhradou, zda na to budu stačit. Svěřil mi několik stran německého textu, který jsem doma přeložil a doručil. Jistě byla třeba redakční korektura a úprava, ale byl jsem přijat a moje spolupráce s Teologickými texty od té doby trvá. Sblížení a přátelství s Dr. Mádrem si velice vážím; svým postojem vytváření středu mezi často protichůdnými proudy v teologii mne učil toleranci a chránil před nebezpečím fanatismu a dal mi příležitost, abych prací pro Církev alespoň trochu splácel Bohu za vše dobré, co jsem v životě dostal a stále dostávám.

I když v osmdesátých letech nebyl komunistický režim tak krutý, jako dřív, bylo zřejmé, že práce v samizdatu s sebou určité riziko nese, např. ztrátu zaměstnání. Toto riziko se mnou má žena ochotně nesla a v době, kdy jsem byl překlady více zaměstnán, přebírala všechny domácí práce. Rovněž z její iniciativy jsme začali budovat okrasnou zahradu u sester; manželka využila svých odborných znalostí k návrhu zahrady a nadto vykonala podstatnou část nezbytných manuálních prací; musela rovněž souhlasit s finančním zatížením našeho rodinného rozpočtu náklady na zahradu.

DŽ: *Jak vidíte současný svět? Jakým směrem se má dnešní člověk ubírat?*

MV: Laciný optimismus jistě není hodný myslícího člověka. Křesťan však má být člověkem naděje. Znamená to věřit, že ač mnoho věcí není v pořádku, je celý svět v rukou nebeského Otce, který vše dovede k zamýšlenému cíli, k dobru všech svých dětí. Snad by bylo možno připomenout slova, která napsal německý teolog Dietrich Boenhoffer z nacistické věznice, kde čekal na popravu: „Věřím, že Bůh ze všeho, i toho nejhoršího, může a chce dát vzniknout dobru. Proto potřebuje lidi, kteří si dají všemi věcmi co nejlépe sloužit. Věřím, že nám v každé tísní dává Bůh tolik odolnosti, kolik potřebujeme, ale nedává ji předem, abychom nespolehali sami na sebe. V takové víře může být překonána všechna úzkost z budoucnosti. Věřím, že ani naše chyby a omyly nejsou marné, a že pro Boha není těžší se s nimi vypořádat, než s našimi – jak se domníváme – dobrými skutky. Věřím, že Bůh není nějaký neúprosný Osud, ale že na správné modlitby a odpovědné skutky čeká a odpovídá.“

DŽ: *Chcete ještě něco doplnit?*

MV: Naše farnost má štěstí, že má dobrého kněze, což vůbec není samozřejmé. Pater Janáček umí velmi dobře oslovit inteligentní lidi, to je zřejmě i důvodem, proč náboženské vysílání Českého rozhlasu dosti často přenáší nedělní bohoslužby z našeho kostela. Svého času jsme měli štěstí i na P. Pecku, který přišel s velkým nadšením a odhodláním a dokázal oslovovat i lidi mimo církve. Škoda, že skončil nedobře. Snad to souvisí s předchozím bodem – co by mladí měli vědět a dělat. Je třeba vědět, že existuje dobro, že jsou lidé, kteří o ně usilují a mohou být příkladem, i když jejich motivace nemusí být náboženská. Je důležité zůstat věrnými tomu, co děláme: týká se to jak kněze, který přijal svěcení ke službě v Církvi, tak toho, kdo žije v manželství a převzal odpovědnost za svého partnera, i každého, kdo dobře dělá své povolání a může v něm něco dobrého dokázat. Bývalý apoštolský nuncius v Praze Giovanni Coppa vydal knihu promluv, které pronesl během svého působení v Čechách. Ta knížka se jmenuje *Bud'te věrni* a stojí za přečtení. Ostatně sám Ježíš Kristus řekl: „Kdo položil ruku na pluh a otáčí se zpět, není vhodný pro Boží království.“ O Boží království nám přece jde, tam máme dojít. Věrnost je podmínkou, abychom tam došli.

NAROZENINY DR. OTO MÁDRA

*V pátek 15. února 2008 oslaví při večerní mši svaté v klášterním kostele svaté Rodiny své narozeniny **Ing. Miloš Voplakal** (70 let) ale také **Dr. Oto Mádr** (91 let). Využíváme tedy této příležitosti, abychom si tohoto významného českého teologa připomněli:*

Doktora Otu Mádra není třeba vzdělaným katolíkům zvláště představovat. Je to vynikající svědek víry naší církve v těžkých dobách komunistického útlaku; za práci s vysokoškolskou mládeží byl komunistickou justicí odsouzen jako velezrádce a špion Vatikánu na doživotí. Ve vězení vytrpěl mučednictví – v samovazbě vyšetřovací vazby i v následném utrpení v různých věznicích. Prožil tam 16 let, než byl propuštěn na amnestii. S poškozeným zdravím, ale nezlomen a odhodlán v nové situaci sloužit Církvi a nahradit čas ztracený vězněním. V době politického uvolnění po roce 1968 začal se spolupracovníky vydávat teologickou revui *Via*, organizoval přednášky *Živé teologie*, organizoval *Dílo koncilové obnovy* a začal přednášet na Katolické teologické fakultě v Litoměřicích. Všechny tyto aktivity ukončila agrese vojsk Varšavské smlouvy a

následující normalizace. V situaci normalizace, kdy se komunistický režim snažil definitivně Církev zlomit, se doktor Mádr rozhodl organizovat vydávání katolického samizdatu k podpoře a posile znejistěných a zavražďovaných věřících. Byl u zrodu mnoha samizdatových periodik a konečně od poloviny osmdesátých let začal vydávat odborný časopis *Teologické texty*, který od roku 1990 vychází oficiálně dodnes. Doktor Mádr byl jedním z nejbližších poradců biskupa a pozdějšího arcibiskupa Tomáška a autorem četných jeho prohlášení, mj. slavného poselství „Všemu lidu Československa“.

Je vhodné pojednat o vazbě doktora Mádra na Kongregaci sester boromejek a na komunitu v Řepích. Počátkem padesátých let bydlel na faře na Bílé Hoře a chodíval sloužit mši svatou do klášterního kostela sester boromejek, které svého kaplana neměly. Provázeli jsme ho jako ministranti nejen do řepského kostela, ale i ke kapucínům v Loretě, kde rovněž dočasně suploval. Když bylo zřejmé, že jeho zatčení hrozí bezprostředně, poskytla mu útočiště sestra Bohumila Langrová, představená boromejek Pod Petřínem. Jeho úkryt prozradil policii kněz udavač a následovalo zatčení a soud: doktor Mádr dostal doživotí, jeho ochránkyně dvacet let. Když se pak po roce 1989 směly sestry vrátit do svého řepského kláštera, založili jsme na jejich pozemku květinovou zahradu k rekreaci sester i pacientů. Každoročně jsme pořádali Zahradní slavnosti, kterých se doktor Mádr vždy ochotně účastnil a doprovázel je duchovní promluvou. Vznik a provoz zahrady podpořil i finančně, takže jsme mu rádi zřídili v zahradě pamětní kout s pomníčkem, který jej bude připomínat i dalším návštěvníkům.

Miloš Voplakal

NA SLOVÍČKO S ... P. HROZNATOU II.

„MÁM KRISTA PÁNA RÁD!“

(mládež u P. Hroznaty Svatka)

Nabízíme Vám druhou část rozhovoru s P. Hroznatou, který doplňujeme o některé životopisné události:

P. Hroznata Jan Svatek (posledně dělník v Teplicích), odsouzen Krajským soudem v Ústí n. Labem 10. listopadu 1955 za trestné činy velezrady, neoznámení trestného činu velezrady a maření dozoru nad církvemi na 12 let. P. Svatek působil před rokem 1950 na faře v Bohušovicích nad Ohří. V roce 1950 byl se spolubratry internován a do roku 1953 sloužil u jednotek PTP.

Poté mu nebyl udělen státní souhlas pro duchovenskou činnost, a proto nastoupil jako dělník nejprve v Roudnici, pak v Teplicích.

Soud mu přiřkl tyto delikty: V červnu 1949 přečetl pastýřský Jist. Od svého přítele P. Koláře z Roudnice se dozvědělo ukrývání P. Antonína Bradny, kterého stíhala Bezpečnost, v klášteře u sester boromejek v Novém Jičíně. Se svým záměrem odejít do zahraničí a studovat tam teologii se mu svěřil student Jaroslav Vrbenský. Spolu s P. Kolářem uvažovali o zajištění společného odchodu do emigrace pro P. Bradnu, Vrbenského, P. Pilíka a další osoby. V srpnu 1952 mělo dojít k setkání s převaděči a k uskutečnění akce. Místo toho však došlo k zatčení všech těch, kteří se chystali odejít za hranice, protože převaděči byli spolupracovníky StB. P. Svatkovi se dařilo ještě dlouho svůj podíl na této akci utajit a zatčen byl až v září 1955.

Jako další body "trestné činnosti" figuruje v rozsudku také tajné sloužení mše ve vlastním bytě sice bez přítomnosti dalších osob, ovšem bez státního souhlasu, a vědomost o existenci tajné sítě vikářů v litoměřické diecézi, přičemž P. Svatek se měl stát zástupcem tajného vikáře, k čemuž ale v důsledku pobytu u PTP nedošlo. (z knihy V. Vlčka: Perzekuce mužských řádů v českých zemích 1948-1964)

Jak vidíte dnešní svět?

Mně je líto toho papeže chudáka, když to má na starost všechno a lidi jsou hodně pokažený, rozumíte. Papež si naříká na nevěru - nemůže to ale do rána nakomandovat. Takže nás posílá mezi ty lidi, já jsem byl rád v té továrně, že jsem byl jednou mezi lidma a oni se mě mohli zeptat. A teď byly všelijaké námitky a já povídám: jen mi to povězte, jen tu nevěru vyblinkejte ze sebe, jen povídejte a já vám to vyložím všechno. Vy jste slyšeli jenom lež o církvi, protože ta je hlavně slyšet. ...ale vy to budete znát, vy budete Krista Pána mít rádi a budete to šířit, kamarádovi, kamarádce... Někdo řekne, že má za vzor nějakýho sportovce - ale ten taky jednou skončí... Ale je tady uprostřed lidstva Ježíš Kristus, ten od věčnosti žije v Trojici s Otcem a Duchem svatým. Vzal na sebe lidský život, byl chudičký... „lišky mají doupata, ptáci mají hnízda, já nemám kam bych hlavu složil“ říká. Vzal na sebe chudobu dobrovolnou. Umírá na kříži a víte, co řekl? „Otče odpusť jim!“ - to je hrdinství, co? On jim odpustil! Ti katani měli příkaz ho bičovat a ukřižovat, ale ti, co to zavinili, co se na to dívali... Ale Ježíš to vidí jinak! Náš cíl není tady na zemi! Já chci prožít tento život, aby mně Pán Bůh dal při soudu odpuštění a účast na svém životě. Takže budu žít v jeho věku - jednou a vy taky. Tam se sejdeme. Rozumíte - já vás předejdu a vás tam budu čekat... Vy to držte - nenechte si to vzít.

...do dveří vstoupila sestřička s večeří. P. Hroznata řekl, že si večeři zatím nedá, protože se teď pújde připravit na mši svatou...

...budu mít nejkrásnější pokrm - víte co Pán Ježíš udělal ze sebe? On nás živí. „Budete jíst mé tělo a pít mou krev...“, jenže to nebude podoba krve a masa - on tajemně k nám přichází - to je něco! Já se s ním setkávám a vítám ho u sebe...

Umíte nějakou modlitbu ranní a večerní? Co říkáte ráno, když se probudíte?

Ó, Bože, celou tuto noc,
zas chránila mne Tvoje moc.
Buď za to ctěn a veleben!
A prosím tě: i tento den,
Ty dobrý, svatý Otče můj,
mne hříchu smrti ochraňuj!
Myšlenky, slova, skutky své
chci obětovat ke cti Tvé.
Maria, Matko přemilá,
přimluv se za mne u Syna,
jehož nechť chválí každý hlas
jak nyní, tak po všechn čas. Amen

Znáte to? Budete si to ráno říkat a večer taky:

Dřív, nežli k spánku ulehnu,
k Bohu své srdce pozvednu:
buď vděčně chválen, veleben,
za vše, co dal's mi tento den.
A jestli v čem jsem pochybil,
prosím Tě, bys mi odpustil.
Pak spokojeně mohu spát,
můj anděl bude u mne stát.
Maria, Boží rodičko,
ó chraň mne, chraň mne Matičko.
A Ty můj Kriste Ježíši,
můj Bože, Dobro nejvyšší,
v tvé rány sebe ukrývám,
pak šťastně, klidně usínám. Amen

Takže učím... někdy děti a hochy, pořád budu učit - já to mám v popisu práce... Učit Krista Pána. Žádný důchod nemám - já to budu dělat pořád - dokud budu živ...

Děkujeme otče za všechno! A teď už vás necháme odpočinout a připravit se na mši!
Dobře! Doviděnia!

rozhovor připravil DŽ

UZDRAVENÍ RODOVÝCH KOŘENŮ

Kenneth McAll

Kenneth McAll se narodil v Číně v roce 1910. Absolvoval lékařskou fakultu university v Edinburghu. Vrátil se do Číny jako misionář-chirurg. Během druhé světové války ho Japonci spolu s jeho ženou a dítětem na čtyři roky internovali. Jeho zkušenosti z Číny v něm probudily zájem o jev posedlosti. Od té doby zasvětil svůj život léčení psychických nemocí skrze Boží vedení. Po svém návratu do Anglie strávil deset let jako praktický lékař a dvacet pět let pracoval jako psychiatrický poradce. Je asociovaným členem Královského kolegia psychiatrů (Royal College of Psychiatrists). Ve svých odborných člancích a knihách píše o mentálních nemocech a uzdravující síle eucharistie.

Autor popisuje, jak pomocí svých zkušeností, které získal jako lékař, a svých zkušeností víry objevil a vyzkoušel nové metody uzdravování. Je přesvědčen, že mnozí pacienti, jejichž nemoc je považována za pravděpodobně nevléčitelnou, jsou obětí negativního působení svého rodu a jeho historie. Doktor Kenneth McAll hledá prostředky, jimiž by bylo možno osvobodit tyto lidi od důsledků zla obsaženého v životě jejich předků. Jde tedy o uzdravení rodu, jeho kořenů.

VIDĚT V DRUHÉM KRISTA

Láska k bližním podle svatého Benedikta

Anselm Grün, Fidelis Ruppert

Anselm Grün (*1945), benediktinský mnich, žije a působí v klášteře Münsterschwarzach. Je doktorem teologie, vyhledávaným duchovním průvodcem a autorem mnoha knih o duchovním životě.

Fidelis Ruppert (*1938), benediktinský mnich, žije a působí v klášteře Münsterschwarzach. Je doktorem teologie a v letech 1982 až 2006 byl opatem tohoto kláštera. Hojně publikuje, jeho hlavním tématem je mnišská spiritualita.

Co vlastně znamená milovat bližního? Překvapivě konkrétní odpovědi na tuto otázku čerpají autoři z mnišské tradice, a zejména z Benediktovy řehole, kterou srozumitelně aplikují na běžný život člověka uprostřed světa. Kládou na čtenáře nároky, jejichž přijetí je užitečné pro jeho život. Ukazují, jak druhým naslouchat, jak k nim přistupovat, jak ve službě bližnímu i ve styku s obtížnými lidmi projevovat lásku. Vše stavějí na hlubokém pochopení skutečnosti, že v bližním mohu vidět toho, koho ke mně posílá Bůh – ano, samého Krista.

POŘAD BOHOSLUŽEB V ŘEPSKÉ FARNOSTI (případné změny uvedeny nad tabulkou)	
KOSTEL SV. RODINY NEDELE – 9⁰⁰ (3. v měsíci s kytarovým doprovodem) Pondělí – 16 ⁰⁰ Středa – 16 ⁰⁰ Pátek – 18 ⁰⁰ Sobota – 18 ⁰⁰ (<i>s nedělní platností...</i>) mše spojená s nešporami	KOSTEL SV. MARTINA NEDELE – 7⁴⁵ Úterý – 17 ³⁰ Čtvrtek – 17 ³⁰

vydává:	Ř.k. farnost u kostela sv. Martina v Řepích, Galandova 1199, 163 00, Praha 6
redakce:	Mgr. David Žofák náklad: 170 - 200 ks, náklady na tisk: 5 Kč
uzávěrka:	do středy posledního týdne v měsíci (zašlete na: farnostrepy@tiscali.cz nebo předejte pas.as.D. Žofákovi osobně)
kontakty:	o.Daniel: 603 475 056; as. David: 603 894 989, 235 302 058, david.zofak@tiscali.cz ; http://farnostrepy.klenot.cz

